

Dosarul nr. 3ra-1296/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Vl. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Belecciu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Belecciu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției, obligarea acordării concediului de studii și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 11 iulie 2017, Eugeniu Belecciu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției solicitând declararea ca fiind ilegal răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr.34/3-1248 din 19 iunie 2017 privind refuzul de acordare a concediului de studii, obligarea acordării concediului de studii și repararea prejudiciului moral în sumă de 15000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că din 09 noiembrie 2016 activează în funcția de specialist principal al Secției acte normative a Direcției juridice a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. Prin contractul nr.14.2619L din 03 septembrie 2014 a fost admis la studii superioare de licență, ciclul I, facultatea „psihologie și științe ale educației”, specialitatea „psihopedagogie”, frecvență redusă, pentru o perioadă de 4 ani, în cadrul Universității de Stat din Moldova. La 05 iunie 2017 a absolvit anul III de studii la Universitatea de Stat din Moldova și urma să realizeze un stagiul de practică psihopedagogică extracurriculară. Drept urmare, la 14 iunie 2017, printr-un raport înregistrat la Direcția Resurse Umane a Inspectoratului General al Poliției, a solicitat acordarea concediului de studii pentru anul 2017, începând cu 21 iunie 2017 până la data de 10 iulie 2017. Întru confirmarea realizării stagiului de practică extracurriculară, a anexat adeverința nr.690 din 05 iunie 2017, eliberată de către Universitatea de Stat a Moldovei.

Reclamantul a menționat că la 19 iunie 2017 a primit răspunsul șefului Inspectoratului General al Poliției precum că, în temeiul art.182 alin.(1) Codul muncii și pct.3 al Regulamentului cu privire la acordarea unor garanții și compensații salariaților care îmbină munca cu studiile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.435

din 23 aprilie 2007, salariaților care îmbină munca cu studiile li se acordă garanții și compensații la obținerea, pentru prima dată, a studiilor de nivelul respectiv. În contextul celor expuse și rezultând din faptul că a absolvit deja instituția de învățământ de nivelul superior - Academia Ștefan cel Mare a Ministerului Afacerilor Interne, fiind licențiat în drept, i s-a refuzat acordarea concediului de studiu, invocându-se lipsa unui temei legal. În opinia sa, acordarea unor garanții și compensații salariaților care îmbină munca cu studiile, doar pentru prima dată la obținerea studiilor de nivelul respectiv, reprezintă o formă de discriminare și prin refuzul de acordare a concediului de studii pentru realizarea stagiului de practică, i s-a încălcat grav dreptul la educație/instruire, cauzându-i un prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Belecciu împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr.34/3-1248 din 19 iunie 2017, obligarea acordării concediului de studii, precum și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Eugeniu Belecciu și s-a menținut hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanța respingând acțiunea, corect a concluzionat că nu au fost constatate vicii de legalitate ale răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr.34/3-1248 din 19 iunie 2017 în sensul prevederilor art. 26 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

De asemenea, instanța de apel a relevat că acordarea concediului pentru studiile pentru salariații care își fac studiile la o instituție de învățământ la o a doua specialitate (profesie), ține de disponibilitatea angajatorului de a acorda concediu pentru studiile respective. Prima instanță corect a concluzionat că nu poate fi pusă în sarcina părâtului obligația de a-i acorda reclamantului concediu de studii.

Concomitent a indicat că în astfel de cazuri legislația națională prevede un drept al angajatorului de a acorda salariaților care își fac studiile la o instituție de învățământ la a doua sau a treia specialitate (profesie) anumite garanții și compensații și nicidecum o obligație a angajatorului de a acorda concediu de studii sau fie acordarea unui concediu fără plată pentru realizarea dreptului său pentru astfel de categorii de salariați, de care apelantul nu s-a folosit.

La 25 iulie 2018, Eugeniu Belecciu a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii. Totodată, a indicat că studiile pentru care a solicitat concediu, au fost finalizate și în acest sens a solicitat constatarea acestui drept și evaluarea pecuniară.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța a încălcat normele de drept material și a interpretat în mod eronat legea, generând astfel aplicarea incorectă a legii.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 28 martie 2018, iar Eugeniu Belecciu a declarat recurs la 25 iulie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la data de 24 mai 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.111), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către recurent. Astfel, recursul declarat la 25 iulie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eugeniu Belecciu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Belecciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Belecciu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Belecciu împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru